prvé. Ohledně kompetence stanoví § 9 v bodě (2), že v případech uvedených v § 4 odst. 1 rozhoduje v I. stolici župní úřad, v II. stolici min. zeměd. Bod 3 § 9 pak předpisuje, že ve všech ostatních případech rozhoduje v I. stolici okr. úřad (adm. úřad I. stolice), v II. stolici na Slov. župní úřad a že rozhodnutí stolice II. jest konečné. Okr. výboru pro pašienky není tedy v zákoně č. 87/1924 přikázána vůbec žádná kompetence.

Následkem toho předem uvedený výrok okr. výboru pro pašienky, výrok to úřadu absolutně nepříslušného, jest stižen zmatečností, k níž hleděti jest z úřední povinnosti. — — —

Č. 5659.

Samospráva obecní. — Administrativní řízení (Slovensko): * O žádostech za vrácení obecních dávek předepsaných ve velkých obcích rozhodují od 1. ledna 1923 jako poslední stolice okresní úřady, nikoliv okr. výbory, pokud není opačného specielního ustanovení.

(Nález ze dne 10. května 1926 č. 9296).

Prejudikatura: Boh. 4711 adm.

Věc: Mořic F. a spol. v B. proti okresnímu výboru v Bardiově stran obecního poplatku z převodu nemovitostí.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Platebními rozkazy č. A 1074/1921 předepsal měst. berní úřad v B. st-li 2% městský poplatek z převodů nemovitostí, jež st-lé koupili v roce 1921 od Ladislava Ž. Tento poplatek — v úhrnné částce 1860 K — st-lé zaplatili dne 30. srpna 1921. Podáním ze 16. srpna 1923 žádali st-lé u měst. rady, aby jim byl zaplacený poplatek i s 5% úroky vrácen, z důvodu, že město nebylo vůbec oprávněno tento poplatek vybírati. Tuto žádost zamítly v pořadí stolic správních měst. rada, měst. zastupitelstvo a posléze okr. výbor v B.

Maje rozhodovati o stížnosti, podané do rozhodnutí okr. výboru musil se nss nejprve z povinnosti úřední zabývati otázkou, byl-li okr. výbor v daném případě vůbec příslušným vydati nař. rozhodnutí: — —

V době, kdy poplatek byl st-lům předepsán, stejně jako v době, kdy st-lé poplatek zaplatili, bylo sice město B. ještě městem s regulovaným magistrátem. Leč již v době, kdy bylo vydáno rozhodnutí I. stolice, jímž byla zamítnuta žádost st-lů za vrácení tohoto poplatku (dne 9. října 1923) a jež žal. okr. výbor v cestě instanční potvrdil, bylo město B. velkou obcí (arg. §§ 4 a 10 vl. nař. z 21. září 1922 č. 275 Sb.). V téže době byl pak na Slov. již v platnosti jak zákon z 12. srpna 1921 č. 329 Sb. o přechodné úpravě fin. hospodářství obcí a měst s právem municipálním (arg. § 59 tohoto zákona), tak i zákon z 29. února 1920 č. 126 Sb. o zřízení žup. a okr. úřadů (arg. čl. 1 a 2 tohoto zákona a §§ 1 a 2 vl. nař. z 26. října 1922 č. 310 Sb.).

Otázku, které úřady správní jsou v době, kdy město B. bylo již velkou obcí a kdy platil na Slov. jak zákon č. 329 z r. 1921, tak i zákon č. 126 z r. 1920, povolány rozhodovati o vrácení částek, jež byly městu B. zaplaceny z titulu zmíněného obecního poplatku, jehož vybírání bylo schváleno za účinnosti cit. zákona 329 z r. 1921 — tedy z titulu obecní

dávky ve smyslu tohoto zákona — (srovn. §§ 24 a 38 odst. 3) dlužno vzhledem k tomu, že není specielního předpisu upravujícího tuto kompetenční otázku, posuzovati podle všeobecných právních norem, jež upravují pořadí stolic správních ve věcech ob. dávek a poplatků ve smyslu zák. č. 329/1921 ve velkých obcích na Slov. za účinnosti zákona č. 126/1920. Nss vyslovil již v nálezu Boh. 4711 adm. právní názor: 1. že podle odst. 2 § 44 cit. zák. č. 329 z r. 1921 jsou povolány rozhodovati v záležitostech ob. dávek a poplatků ve velkých obcích na Slov. v poslední stolici municipální výbory jakožto bezprostřední úřady dohlédací ve smyslu § 48 téhož zákona, pokud by ohledně jednotlivých dávek nebylo výslovného ustanovení, že jako úřad poslední stolice správní rozhoduje v záležitostech dotčené dávky vyšší úřad dohlédací; a 2. že počínaje dnem 1. ledna 1923, kdy na Slov. byly zřízeny nové župní a okr. úřady ve smyslu zák. č. 126/1920, přísluší, dokud nebudou zřízeny okresní senáty podle zákona z 9. března 1920 č. 158 Sb., pravomoc přikázaná v odst. 2 § 44 zákona č. 329 z r. 1921 bezprostředním úřadům dohlédacím — tudíž také pravomoc rozhodovati v poslední stolici o ob. dávkách a poplatcích ve velkých obcích — jedině novým okr. úřadům, nikoliv okr. výborům.

Pravomoc rozhodovati v poslední stolici správní ve věcech ob. dávek a poplatků, která jest přikázána v odst. 2. § 44 cit. zákona č. 329/1921 bezprostředním úřadům dohlédacím a která, počínaje dnem 1. ledna 1923, přísluší — pokud jde o velké obce na Slov. — okr. úřadům, zahrnuje v sobě nejen pravomoc rozhodovati instančně o předpisu zmíněných dávek a poplatků, nýbrž — pokud positivní norma kompetenční nestanoví jinak — také pravomoc rozhodovati instančně o vrácení těchto dávek a poplatků. Že by pak na Slov. platila nějaká positivní právní norma upravující specielně kompetenci úřadů správních ve věcech vrácení ob. poplatku, o jaké jde v daném případě, soud neshledal.

Z těchto úvah plyne tedy, že okr. výbor nebyl v daném případě vůbec příslušným, aby vystupoval jako poslední stolice správní v záležitosti vrácení ob. poplatku. Nař. rozhodnutí okr. výboru jest tedy aktem úřadu nepříslušného, tudíž aktem zmatečným. — —

Č. 5660.

Pozemková reforma: Za den vydání výpovědi z hospodaření a výroku o převzetí zabrané půdy jest pokládati den, kdy příslušné žádosti stpú-u došly k soudu, nikoliv den doručení vlastníku.

(Nález ze dne 10. května 1926 č. 9855.)

Věc: Karel Josef T. v H., dr. Alfréd W. v T. jako kurátor fideikomisu a potomstva T-ského reálného fideikomisu v Čechách a Dr. Bedřich Sch. v O. jako kolisní opatrovník nezletilých nejbližších čekatelů (adv. Dr. B. Pipes z Prahy) proti státnímu pozemkovému úřadu o výpověď z hospodaření a poznámku převzetí.

Výrok: Stížnosti se zamítají jako bezdůvodné.

Důvody: Stpú knihovní žádostí z 5. února 1925, řízenou na zem. civ. soud v Praze, oznámil st-lům, že se rozhodl převzíti ze zabraného pozemkového majetku patřícího Karlu Josefu T. jako držiteli svěřenské části panství v H. a pozůstalosti po Karlu T., vlastníku alodní části téhož